

DECLARACIÓ INSTITUCIONAL QUE PRESENTA EL GRUP MUNICIPAL SOCIALISTA A L'AJUNTAMENT DE MATARÓ PER A UNA MAJOR PROGRESSIVITAT I JUSTÍCIA TRIBUTÀRIA EN LA IMPOSICIÓ DIRECTA

“Tots contribuïràn al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb la seva capacitat econòmica mitjançant un sistema tributari just inspirat en els principis d'igualtat i progressivitat que, en cap cas, tindrà caràcter confiscatori”.

“Els tributs, a més de ser mitjans per obtenir els recursos necessaris pel sosteniment de les despeses públiques, podran servir com a instruments de política econòmica general i atendre a la realització dels principis i finalitats contingudes a la Constitució”

“Els impostos són els tributs exigits sense contraprestació el fet imposable dels quals està constituït per negocis, actes o fets que posen de manifest la capacitat econòmica del contribuent”

Així és com els articles 31 de la Constitució Espanyola i 2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributaria (LGT) defineixen el sistema tributari com una eina de redistribució de la riquesa dins de la societat, que ha de servir per lluitar contra les desigualtats a través de les polítiques públiques mitjançant la detracció de recursos provinents de les rendes més altes cap a les rendes més baixes en forma, generalment, de serveis públics.

El principi de progressivitat d'un sistema tributari, que pagui més qui més tingui, ha de prendre especial importància en la imposició directa, aquells impostos que graven una manifestació directa de riquesa, com l'obtenció d'una renda o la possessió d'un patrimoni.

En el sistema tributari espanyol, les dues figures més importants de la imposició directa són l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques (IRPF), que grava la renda obtinguda per les persones físiques, i l'Impost sobre Societats (IS), que grava la renda obtinguda per les persones jurídiques; és a dir, per les empreses.

Aquestes dues figures, que separen la imposició de les rendes procedents del factor treball i les procedents del factor capital, tenen un pes molt desigual en la recaptació tributària al nostre país, il·lustrant, d'aquesta manera, l'aplicació real del principi de progressivitat i la redistribució efectiva de la renda generada en l'economia.

Així, mentre que a l'any 2022 es recaptaven a tota Espanya més de 100.000 milions d'euros en concepte d'IRPF, la recaptació per l'IS va ser de poc més de 32.000 milions d'euros, només un 9,4% del resultat comptable agregat (quan el tipus nominal general és del 25%).

Com demostren les dades, la configuració actual de l'IS genera un forat en la recaptació, fent que, al nostre país, les rendes del capital tinguin un tractament fiscal molt més favorable que les rendes del treball. I, dins de les rendes del

capital, la configuració actual de l'IS fa que les grans empreses tinguin un tractament molt més favorable que les petites i mitjanes empreses.

El 27 de novembre de 2014, un Congrés dels Diputats amb majoria absoluta del Partit Popular, aprovava la Llei 27/2014, de 27 de novembre (LIS). Aquesta llei dotava a aquest impost de la configuració que actualment té; una configuració que converteix l'IS en un impost fortament regressiu a on no només no es compleix la màxima de "paga més qui més té" sinó que realment qui més té, menys paga. Són les petites i mitjanes empreses, que tenen un pes molt important en el teixit productiu del nostre país i en la creació de llocs de treball, les que més apropen el seu tipus efectiu al tipus nominal, mentre que les grans multinacionals presenten tipus impositius efectius molt per sota de les primeres.

El primer element a on es manifesta el caràcter regressiu d'aquest impost és en l'existència d'un tipus impositiu únic del 25% (un 30% per les entitats de crèdit i del sector dels hidrocarburs). Sense oblidar que les Societats d'Inversió de Capital Variable (SICAV), societats generalment dedicades a la inversió especulativa i amb un capital mínim de 2,4 milions d'euros, tributen només a l'1% en el moment que es retira la inversió.

Els governs de Pedro Sánchez han tractat de racionalitzar en certa manera el desgavell dels tipus impositius aprovant reformes en la llei que han establert un tipus de tributació efectiu mínim del 15% en el règim general i un tipus impositiu reduït del 23% per a empreses amb una import net de la xifra de negocis inferior.

No obstant això, és insuficient. Cal seguir avançant en la línia de fer de l'IS un impost autènticament progressiu, establint una tributació per trams amb tipus impositius creixents, a l'estil de l'IRPF.

Un altre element que, més subtilment, converteix l'IS en un impost regressiu és la configuració donada a les deduccions i bonificacions que, d'una manera o una altra, redueixen la quota final que paguen les empreses. Es tracta d'unes bonificacions o deduccions que, per la seva naturalesa, són més susceptibles de ser aprofitades per les grans multinacionals que per les petites i mitjanes empreses.

D'altra banda, considerem que encara hi ha marge de millora per tal que el règim especial d'incentius fiscals per les empreses de reduïda dimensió, regulat en els articles 101 a 105 LIS, sigui encara més ambiciós en la línia de dotar de més beneficis fiscals a les petites y mitjanes empreses, especialment en l'àmbit de la creació d'ocupació.

Però el veritable forat en la recaptació de l'IS i pel qual moltes grans empreses aconsegueixen reduir de manera molt significativa la quota de l'impost és la reducció de les bases imposables i la derivació dels beneficis empresarials cap a altres països. És legal, sí, però no és just des del punt de vista tributari ni social.

Prova d'això és que mentre que l'any 2022 es registrava el resultat net en els comptes de les empreses més alt des que hi ha registres a Espanya, 327.241 milions d'euros, la recaptació per IS només va representar un 12,6% de la recaptació total. Per contra, l'any 2007, any de màxima recaptació històrica per IS, aquest percentatge va assolir el 22%.

Aquesta reducció de las bases imposables es produeix bàsicament a través de dos mecanismes: els preus de transferència i la importació de despesa financera. Aquests mecanismes permeten els beneficis empresarials obtinguts a Espanya per part de les filials espanyoles de les grans multinacionals es traspassin, mitjançant la imputació de costos imputats a operacions fictícies, a altres filials d'aquests grups radicats a altres països, com el cas d'Irlanda, amb un tipus del 12,5%, trencant així amb el principi de que el que es generi al territori tributi al territori.

Malgrat els articles 16 i 18 de la LIS pretenen posar límits a aquestes pràctiques, és un fet que aquests límits s'ha demostrat del tot insuficients.

Mentre que, en els últims anys, els avenços en la imposició indirecta en l'àmbit comunitari han sigut molt importants, en la imposició directa gairebé no n'hi ha hagut cap. D'aquesta manera, la lliure circulació de capitals entre els països membres de la UE no s'ha vist acompanyada de mesures d'harmonització tributària.

Cal que la Comissió Europea i el Parlament Europeu posin fre a aquestes situacions de "competència deslleial tributària" que no només afecta al nostre país sinó que afecta a la major part de països membres, amb tipus impositius per l'impost de societats entre el 20 i el 30%.

Un cas a part és el de Països Baixos. La legislació d'aquest país permet que, mitjançant un entramat de filials distribuïdes per diversos països europeus i una entitat matriu situada a les Antilles Holandeses, els beneficis generats als mercats europeus es traslladin a aquest territori, tenint com a contrapartida cessions fictícies de patents o llicències de propietat intel·lectual. D'aquesta manera, els beneficis empresarials eviten tributar als tipus dels països europeus i només suporten una taxa efectiva d'aproximadament el 3% per, posteriorment, retornar en forma de dividends pràcticament exempts de tributació a les butxaques dels accionistes d'aquests grans grups. És la coneguda tècnica de la "pantalla holandesa".

Cal que les autoritats fiscals espanyoles i comunitàries treballin en aconseguir que la tributació directa sobre les persones jurídiques sigui realment progressiva i que permeti finançar amb garanties l'Estat del Benestar dels nostres països. Cal, en definitiva, garantir el compliment de dos principis essencials en l'àmbit de la justícia tributària: que tributi més qui més té i que el benefici que es generi a un territori tributi en aquell territori.

Per tot l'exposat anteriorment, el Grup Municipal Socialista a l'Ajuntament de Mataró proposa a la Junta de Portaveus l'adopció dels següents ACORDS:

1. Instar el Ministeri d'Hisenda del Govern d'Espanya a estudiar la implementació d'un sistema de tributació per trams en l'Impost sobre Societats i a eliminar el tipus especial de l'1% aplicable a les SICAV.
2. Instar el Ministeri d'Hisenda del Govern d'Espanya a estudiar la inclusió de noves bonificacions i deduccions en l'IS dirigides a empreses de reduïda dimensió, especialment en l'àmbit de la creació d'ocupació.
3. Instar el Ministeri d'Hisenda del Govern d'Espanya a endurir els límits a la valoració de les operacions vinculades i la possibilitat de deducció de les despeses financeres dels articles 16 i 18 de la LIS.
4. Instar la Comissió Europea i el Parlament Europeu a fixar una regulació comunitària mínima en matèria d'imposició directa a les persones jurídiques que fixi, també, un tipus impositiu nominal i efectiu mínim pels països membres.
5. Instar la Comissió Europea a imposar fortes sancions econòmiques a Països Baixos fins que modifiqui la seva legislació per evitar la pràctica de la "pantalla holandesa".
6. Instar la Comissió Europea i el Govern d'Espanya d'incloure en les seves respectives llistes de paradisos fiscals a Països Baixos, Luxemburg, Malta, Xipre i les Antilles Holandeses.

Mataró, 24 de setembre de 2023.

Francisco Javier Gomar Martín

Portaveu del Grup Municipal Socialista